

## فرم ترجمان دانش

مجری: دکتر مهرداد پدرام

عنوان: بررسی ارتباط میان میزان ۸ اکسی داکسی گوانوزین در نواحی تلومری و تعداد کپی های ژنومی دومین پروتئینی DUF1220 با شدت ناهنجاری اوتیسم غیر سندرمی

کد سمات: A-12-534-9

همکاران طرح: محمدافتخار، رضا شروین

دانشکده: پزشکی

تاریخ خاتمه یافته طرح: ۱۴۰۳/۷/۹

تعیین گروه مخاطب :

۱. متخصصین سلامت

۲. سیاست گذاران پژوهشی

خبر پژوهش :

به نظر می رسد آسیب های ناشی از استرس اکسیداتیو بر ژنوم (خصوصاً نواحی تلومری کروموزوم ها) در فیزیوپاتولوژی اختلال اوتیسم نقش موثر داشته باشد.

پیام پژوهش:

اوتیسم یکی از شایع ترین اختلالات رشدی-عصبی دوران کودکی است که عامل اصلی ایجاد کننده آن ناشناخته است. نتایج پژوهش های قبلی، بیانگر نقش موثر استرس اکسیداتیو در پاتولوژی اوتیسم می باشند. مطالعات اخیر، شواهدی مبنی بر دگرگونی در اندازه (طول) نواحی تلومری کروموزوم ها در بیماران مبتلا به اوتیسم، نسبت به افراد سالم به دست داده اند. نتایج مطالعه حاضر که به بررسی تاثیر استرس اکسیداتیو بر روی نواحی تلومری، در مبتلایان به اوتیسم پرداخته است نشان دهنده افزایش تغییرات ساختاری ایجاد شده بر روی تلومرها در اثر عوامل استرس اکسیداتیو در مبتلایان به اوتیسم می باشد. یافته های این پژوهش، نقش آسیب های ژنومی (خصوصاً نواحی تلومری) را در اثر عوامل استرس اکسیداتیو به عنوان مارکری برای سنجش و ارزیابی شدت و برآورد احتمال ابتلا به اختلال اوتیسم مطرح می نماید.